ŚWIETAČ

Biełaruskaja štotydniowaja hazeta.

Adrys rädakcii:
Pïtrahrad, Kabineckaja wul. № 4, 18.

Pà asobku nomir 10 kapiejak.

Jz pirasyłkaj:
Na 12 miesicaû 3 rubli
Na 6 miesicaû 1 rub. 50 k.

№ 5 3—XII 1916 hodu.

Słowa praûdy

ab mowie i doli Biełaruskaj,

Na pamiatku Biełaruskaj Moładzi.

A Ziaziula.

II.

Kniaź Jagiełła z Jadwihaj
Ažaniûsia i lihaj
Hetaj kniažaha rodu
Zwiaź nakinuû narodu —
Što trywaû nizaležna.
Polšč z Litwoju sumiežna
Pad Jagiełły zahadam
Zjadziniłasia Ūradam.
Woś Litwa choć i mieła
Swajho kniazia — maleła
Tut adnak jaje ûłada.
I užo rada — nirada,
Choć taho j nï žadała.
Wolny byt swoj hublała.
Alé ûściaž Jagiellony
Ad Litwy — sud, zakony
Adabrać ni paśmieli;

My pa daûnamu mieli
Swoj Statut, i û sudowaj
Sprawie našaju mowaj
Natawalisia fakty,
I pisalisia akty;
Karali, pa ûstanowie,
Û toj ža ûradawaj mowie
Wydawali ukazy
Da Litwy, kab abrazy
Ni zrabić joj i škody.
Doûha z hetaj swabody
Kraj naš ciešyûsia miła.
Až nikčemnaja siła
Palityčnaha prawa
Adniali ûładańnie.
Našaj mowy pryhožaj.
Dopust byû woli Božaj...
Mowa rodnaja Polšy
Zaharnuła ûpłyû bolšy.
Woś kniazi dy bajary
Ważnaj Polščy û achwiary
Skłali rodnuju mowu,
Ûziaûšy polskuju, — nowu,
A staraja u wioski
Wyšła roniučy ślozki,
Û sialan astałasia
Na daûniejšaj prykrasia.
Ich tady prastakami
Stali zwać, mužykami;
Dy i mowa ich kličkaj
Zwiecca: prostaj, mužyckaj.
Jana u chacia tykielä,
Panščynaž u Kaścielä.
Woś pa hetym manieru
Narod staû swaju wieru
Polskaj zwać, siabież—polskim;
A ab rodnym, ab swojskim
Biełaruskim — zabyûsia.
Biednym, prostym zrabiûsia...
Šlachtaž sejmikawała
Z ćwiordym sercam—jak skała,
Sny śniučy ab karonie,
Ab załočanym tronie.
Jej było ni û paminie,
Ab śłapym sielaninie.
Tak ciahnuû swaju lamku,
Zemstu kryjučy û ciamku,
Sielanin nibaraka;
Prytwaraû waûkałaka,
I błahuju klaû dolu,
Zuby ściaûšy ad bolu...

(Dalej budziä).

Treba razsialicca na zaścienki.

Mnie dawodziłasia znać dziûnych ludziej: adny twierdzili, što najlepi žyć na asabniakoch, a druhija twierdzili. što najlepi žyć u wioskach.

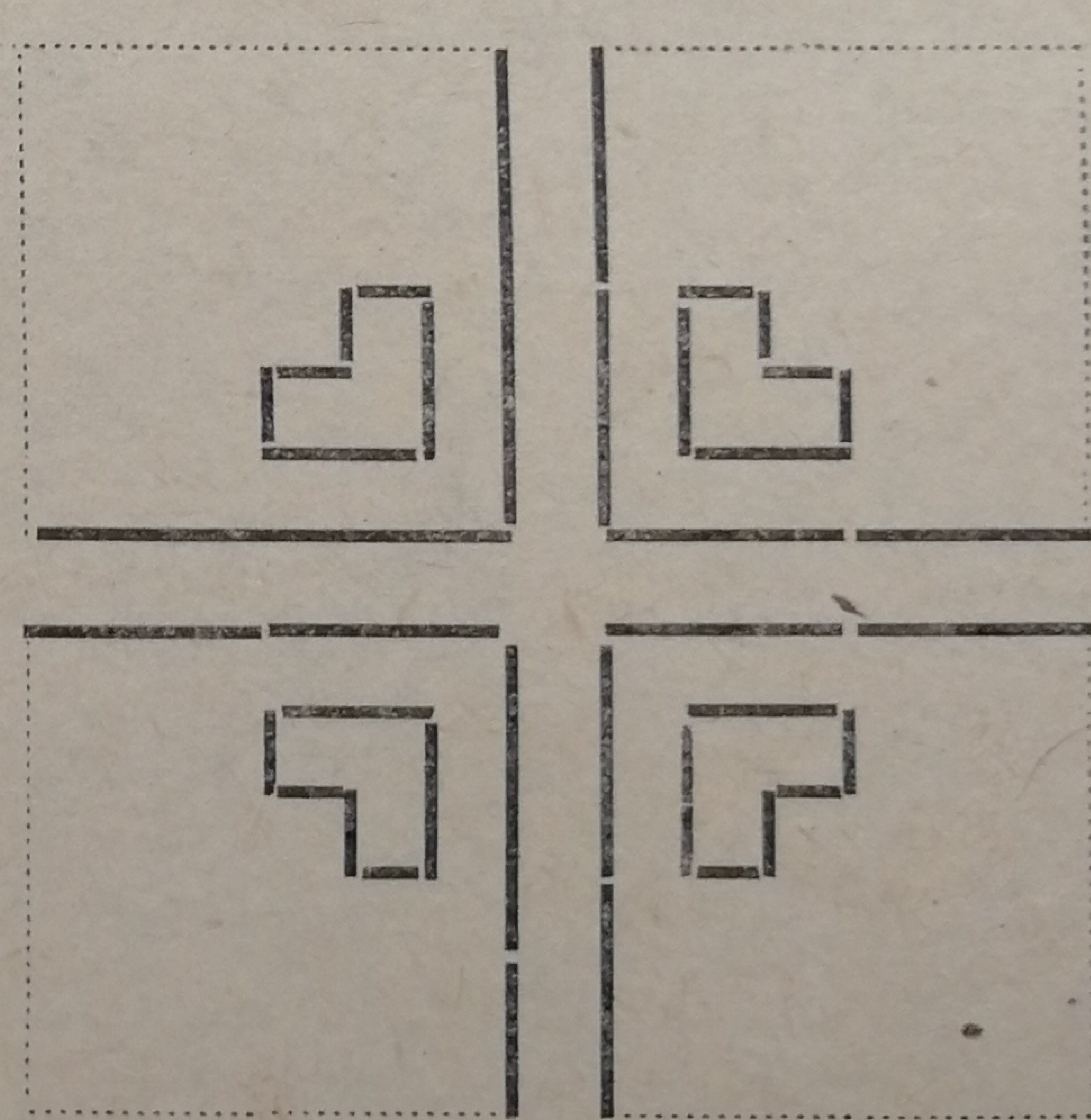
Pieršyja ni nudzilisia na asabniakoch, a haspadaryć šmat lepi na asabniaku, čymsia na šnuroch wiaskowych, — zatoja i chwalili žyćcio na asabniakoch.

Druhija tak prywykli blizka susiedawać z ludźmi, što na asabniaku žyć — dyk sa strachu i z nudy žyćcio zahubilib. Wotaž zatoja chwaluć žyćcio wiaskowaja.

A pryšłosia mnie raz takuju zahadku dać ludziam: ci dobra byłob kab tak blizka z ludźmi susiedawać i kab mieć sabie swaju ziamlu pad bokam, kala chaty, i û adnym kusku?

Mnie adkazali: peûnaž tak najlepi byłob i žyć i haspadaryć, alî jakža tak možna takija dahodnaści razam dźwie mieć?

Ja i kažu: oś jak. Treba razsialicca ni na asabniaki, kab nia žyć na adzinociä, alî treba wioskam razsialicca na zaścienki — kab blizka susiedawać iz ludźmi. Dla nahladu woźmîm dzieś miejsca na poli kala kryžawych daroh. Û takim miejscu budzîć ča-

tyry kuty; u každym kucie možna zabudawacca. Značycca — čatyry

sialiby praz kryžawyja darohi. Wot i nima adzinoty, wot i jość blizkaja susiedztwa. A kab ad pažaru bïzpiačniej było dyk treba wodal ad darohi budawacca, zasadziûšy ad wulicy da budynkaû harodčyk wišniakom ci insym drewam. Dahodna i ad pažaru biazpiečna!

— A jakža z polam—pytajuć — kali čatyry haspadary na zaścienku dyk šnurami pola?

— Nie, kažu. A oś jak z polam wychodzić. Z čatyroch klinoû wyjdzić asobnyja čatyry sialiby na čatyry haspadarki. Admieryûšy každamu pa piaćsot šahoû z každaha boku kuta wyjdzić každamu pa 11 ci 12 dziśiacin ziamli u adnym kawałku, u adnym miejscu. Ikras dość jak dla haspadarki, bo ciapier najbolš haspadaruć na traćciniä, na ćwiortca wałoki, — značycca — na 7 i na 5 dzisiacinach usiaho.

— A jakža z wyhanam, jak z pašaj pytajuć mianie?

— A oś jak kažu. Kali žywiołu pahulać — dyk zamiest wyhanu puskać treba na papar, a paścić žywiołu treba u chlewiä — i ni dziwicisia hetamu. Majučy pad bokam kala chaty u adnym miejscu ziamlu nia treba šmat pola pad paparam hłumić, a treba čymniebudź zasïwać: kaniušynaj, aûsom, łubinam. Karowia na dzień jeśći dość płast trawy. A stolki nakasić kaniušyny, aûša ci trawy — štodzień natoja 15 minut času znajdzicca. Wot wam i paša dy jakaja! Z takoj pašy peûna mleka budzïć, bo karowy nia zmorucca pa pustaszy moch iz trawoj spažywajučy, smačna padjaduć na miejscu stojučy, i na pastucha tracicca nia treba.

Takšto usim chto pośla wajny adbudowywacca budzić — usim radžu ni sialicca wioskami a tolki zaścienkami.

Moža chtoś zakłapocicca — jakža tady na zaścienki razbiwacca kali na poli ni znajdzicca kryžawych daroh? Dyk tady udajcisia da pieršaha lepšaha wučycïla i toj wam pakažyć jak heta lohka usiudy pa poli parabić kryžawyja darohi.

Ahranom *D. D.*

Natta pilnaja sprawa.

Ja usio ab cagielniach. Moža chtoś padumać: što heta možna rabić ciapier u cagielniach? Ludziej da raboty ni nabiareśsia, a kab i udałosia zrabić skolki cehły dyk dzie jaje padzieniš? Ciapier nima kamu i budawacca.

Ab heta budzïm hawaryć tady kali užo buduć cagielni, a pakulšto — nawošta hawaryć: što budzïm rabić z jabłykami ni zasadziûšy sadu? Pakul jabłyki wyrastuć dyk i û haławie rozum padraścieć i znajdzicca kudy padzieć ci što zrabić iz jabłykami.

Taksama iz cehłaj: pakul naładzicca cagielnia dyk nia budzić moža užo i biady — kudy dzïwać cehłu. Da taho času možyć wyjści — što dawaj tojki cehłu što najboli.

Dźla tahož ciapier nalihaju na toja — kab užo rychtawacca zakładać cagielni, bo ich załažyć ni tak skora udasca.

Treba pierš zhawarycca — chto skolki dać hrošy da składčyny; tady treba padpisać uhawor miž saboj, tady treba dzie kupić patrebnyja mašyny i strumenty; tady nahledzić treba kala čuhunki blizka miejsca, dzie šmat byłob hliny dla cagielni; kupić toja miejsca i zawadzić patrebnuju tam budyninu.

Na ûsio heta šmat treba času — moža z paûhodu, a moža i boli. Da taho času moža i pa wajnie budzïć, dyk i cehła zarazža patrebna budzić. Wotaž sam čas ciapier padumać ab cagielniach. Alï ni tak dumać — jak paety dumajuć: paciešycca z pieknych dumak samamu dy na pakaz druhim wystawić.

Ja kažu ni dźla taho kab tolki paciešycca hetaj dumkaj, ali — kab słowa u dzieła apynułasia! Ja sam

pieršy biarusia należyć da składčyny i choć ni maju hrošy swaich dyk maju u kaho pazyčyć 100 r. i daju na pieršuju Biełaruskuju składkowuju wialikuju cagielniu.

Usich chto da składčyny należyć uzachwocicca prašu adazwacca piśmom u rädakciju „Świetača“.

S. Hryškiewič.

Z darohi.

(da № 4).

Wiarstoû da sotni ad Wiciabsku na pałudzień, na kryžawych darohach Pïtrahrad — Złobinskaj čuhunki i Maskoûska — Brestkaj staić pawiatowy horad Orša.

Jak cikawaja historyja hetaha horadu, tak nia cikawy sam horad. Jość adna wulica padobnaja da praûdziwych haradzkich wulic, a inšyja— tak jak wiaskowyja. Najparadniejšaja miejsca na hetych wulicach heta — brukawany siarodak ich.

Akolica horadu Oršy miłaja dla woka. Dniepr pracikaja praz Oršu, mają štości swaho biełaruskaha prastoru; siadzieûby na jaho bierahach dy lubawaûsiab.

Na druhi dzień pa pryježdzia u Oršu z tawaryšam padnialisia my prociû wady jakija sa try wiarsty. Abapał raki pašli lasy; pachiliûšy wiarchi uhladalisia drewy u wadu. Hałasy ptušak — ščebiot i swist razlahalisia. My natužyûšy siły dajechali da mety, adpačyli, naciešylisia lesam. Paźniej — Dniepr chapiûšy našu łodku panios nas z wadoju. Zabycca ni mahu hetych minutaû!

Pahladzieûšy na Oršu — widać što daûno jano staić. Cikawiûsia ja dziejami jaje, pytaû ab joj. Woś što mnie skazali.

Kažuć, što Oršu music załažyli Scyty, katoryja tutaka žyli. U wieku XI panawali tutaka kniazi połackija, a pa ich — minskija. Paźniej pïrajšła Orša da Maskwy, ad Maskwy adbiła jaje Litwa. Za ûwieś heny čas była Orša horadam umacawanym nawokał hłybokimi rawami dy wałam, astatkaû katorych ciapier zusim mała.

Pad Litwoju Orša razrasłasia u wialiki horad. Handal natta pašoû, razwiłasia kultura, dy kultura biełaruskaja.

Orša tak jak i Wiciabsk — mają slady razwićcia tut katalictwa; piać kaściołaû pïraroblana na cerkwy, dy jašče astałosia dla katalikoû, katorych ciapier ni šmat, bo ûsiaho tysiać try.

Ludziej, adannych sprawam biełaruskim ja ni paznaû. Paznaû tolki adnaho, katory chacieûby, kab jak kolečy biełarusy cywilizawalisia, kab stalisia światlejšymi ludźmi. Jon hatoû byûby šyryć pamiž im i knižki, hazety biełaruskija, dy pałažeńnia jaho ni pazwałaïć nijak zaniacca takoju rabotaju. I da siońnia tam—jak daûniej u narodnaj pracy.

L. Małyšewič.

Swaty.

I.

— Wiedaïš-što, Mańka?

— Jak skažyš — budu wiedać.

— Dykža słuchaj... Štož ty maûčyš?

— Maûču, bo ty kazaû mnie słuchać.

— Nu dyk słuchaj... Cuiš, nie?

— A ty užo mianie nudziš.

— A ty słuchaj.

— Kab ja nia słuchała tyb mnie tady mohby skazać: słuchajža. A nawošta ty mnie ciapier trojčy kažyš: słuchaj — dyk nia wiedaju.

— Bo i ja nia wiedaju — ci ty słuchaïš ci nie.

— Słuchała, alï ničoha nia čuła.

— Nu dyk słuchaj.

— Ja wušy ni zatykaju; chočyš— kažy, a nia chočyš — ni kažy.

— Zachaču — skažu, a ni zachaču — ni skažu, heta reč wiadomaja. Wotaž budu chacieć kali ty budzïš słuchać. Słuchajža... Ty usio

maŭčyš? Nia wiedaïš što treba rabić kali tabie kažycca: słuchaj? Dykža wiedaj, — treba adkazać: słuchaju. Heta tabie usio. Što zarabiła toja-j maiš... Skažu lepi Juzi.

II.

— Juzia! Maju achotu niešta tabie skazać.

— Kažy.

— Nu dyk słuchaj.

— Słuchaju.

— Wo, heta dyk wučonają stwarenniä.

— Stwareńniä... Prykusi trošku jazyk.

— Twaimi zubkami? Dobra,—na. Wot cmoknusia!

— Kab ty ni dačykaŭ!

— Ja čykać ni majusia; chočyš— dyk dobra, a nie—dyk lepšyja huby znajdu.

— Sapliwyja moža.

— Aby sałodkija.

— Chibaž hnojam padmažyš.

— A tak, — pčalinym.

— Hetki dyk i złasawać možna.

— Na, pałasawaj; huby jašče ni abciraŭ, a tolkišto jeŭ miod iz cukram.

— Ni dahaworyśsia, — da twaich up ni dakranusia.

— Dobraja budziš žonka, bo inyja — dyk i što plaščuć kułakami užom pad nos...

— Kažy lepi pra što mieŭ ty hotu skazać.

— Dwojčy tabie skazaŭ.

— Dwojčy tabie atkazała.

— Nu dyk i kwita; u swaty miae bolš ty ni spadziujsia.

— Čamu tak — bolš? Ni razu ty ni sprabawaŭ da mianie u swaty udawacca.

— Ni razu?.. Nu, raz to sprabuju, alï bolš dyk nie.

— Bolš i nia treba budzić, my za raz končym.

— Ach, tak?! Dyk jašče lepi — zarazža! Praŭda? Ja užo swatajusia. Bo štož adkładywać ščaściä nadalej. Zhoda?

— Zhoda!

— Prysiahni! Daj pičatku!

— Adnu?..

* * *

Cmok, cmok, cmok...

Cimoch Kraŭčonak.

Dumki da hramatyki.

5.

Światlejšyja z pamiž biełarusoŭ šmat wieku swajho maładoha zbywali na nawukach; wiedama — wučylisia ni pa biełarusku, dyk natta nawykali da toj haworki, na jakoj nawuku dastawali. Takšto i dumać prywykli najčaściej tymi sławami, jakija praz nawuku dalisia im u pamïć. Za biełaruskaj knižkaj moža i hnalisiab, alï jak ich nielha było skul mieć, dyk adbiwalisia jany i ad žywoj biełaruskaj hufarki. Oś jak znajšlisia demokraty, pryjacïli prastakoŭ, — dyk ni susim im lohka dawacca stała praca — naładzić piśmianstwo pa biełarusku, bo ich wucha bolš nawykła da wyhaworu rasiejskaha i polskaha, takšto ich biełaruskaja hutarka šmat nawarotu mieła da čužych haworak. Na ščot adnalkowaha sposabu pisańnia pa biełarusku ni było jašče dahetul zhody praz toja, što adny trymajucca sposabu padobnaha—jaki u rasiejskim i u polskim piśmie jość, a druhija trymajucca bolš fonetyčnaha sposabu pisańnia. Da staronnikaŭ takoha—fonetyčnaha—sposabu piśma naležu i ja. I jak dziŭlusia z takich biełarusoŭ, što adbiwajucca ad biełaruskaj haworki — niby jak ad „prostaj“, tak dziŭlusia z takich biełarusoŭ, katoryja krywiucca na fonetyčny sposab pisańnia pa biełarusku — jak na „prosty“, nï — hramatyčny! što tak napisaŭšaha ni paznać ci jon dobra hramatny! Jość z pamiž światlejšych biełarusoŭ takija, što zručniej pišuć pa biełarusku čymsia haworuć, bo žyli jany na Biełarusi tolki hościučy u radni padčas wakacij, a ja — pra-

žyûšy 19 hadoû biaz wyjazdu na Biełarusi — chibaž mahu znać pa biełarusku i hawaryć dobra! Heta mnie daješ prawa pisać swaje dumki da hramatyki. Mnie časami kazali, što tolki u majej parafii moža tak haworuć, a u inšych — inakš. Peûnaž, jość časami raznica u haworca i miž blizkimi parafijanami.

Alï jak ja hlanuû u „Отвѣты на программу... Е. Карскаго" i u „Бѣлорусскій Сборникъ Е. Романова",— dyk jašče bolš prakanaûsia, što takjak u Wialejskim pawiecia, dyk taksama haworuć u Świncianskim, u Nowaaleksandraûskim, u Iłłuckim, u Dzisienskim, u Lepalskim, u Mścisłaûskim i blizka u wusiej Mahiloûščyniä adnalkowa.

Dalej, staû ja dapytywać šmat kaho z biełaruskich piśmeńnikaû — čamu z ich katory pišyć padabniej da sposabu pisańnia rasiejskich i polskich słoû, i ci taksama jon i haworyć? Dyk atkaz najčaściej byû taki: hramatyki biełaruskaj nima, a inaž chiba (?!) budzïć padobnaj da hramatyki rasiejskaj ci polskaj — dyk tak i pišu — kazali mnie, — bo tak jašče pišuć užo i druhija jak widać z nikatorych knižak.

Ja tady pytaûsia—ci dobra byłob wiedać jak sapraûdy hawaryli hadoû tamu 400 biełaraskija piśmeńniki — ci taksama jak my ciapier, ci tak jak widzïm napisanym u „Statuciä Litoûskim"?

— Wiedać nielha ciaper.

— Wotaž treba tak pisać — jak i haworym, kab pośla nas patomki wiedali jak my hawaryli. A sumyśla rabić nawarot — kab biełaruskaja piśmo padobnym było da rasiejskaha ci da polskaha, — dyk heta tolki na škodu nam budzić, bo šmat takich užo jość, što pačuûšy padobnyja słowy da rasiejskich ci da polskich, kažuć, što biełaruskaja haworka heta mišanina słoû rasiejskich i polskich.

Dyk pisać treba pa biełarusku kaniešna tak — jak budzïć najbolš padobna da žywoj haworki i aścirahacca u pisańniu nawarot rabić da rasiejskaj ci da polskaj hramatyki, bo dla biełaruskaha piśma hramatyka ułožycca z časam swaja, dapasawanaja da žywoj haworki, — što jość ideałam filologaû.

Akćub.

Hasudarskaja Duma.

2—XII. Najbolš cikawaj była mowa ministra spraû zahraničnych — Pakroûskaha — ab niamieckim suleńniu zhody. Ministr wykazaû nia ščyraść niemcaû, katoryja chočuć tolki u wačach swaich i druhich narodaû skinuć z siabie winu hetaj wajny, widziučy swaju unutranuju słabaść, bajacca — kab ni padupaû narod i wojska na duchu, i kab z časam ni pryšłosia paddawacca i pazbywacca z musu taho, što zabrali ad praciûnikaû swaich. Dy kalib udałosia atumanić wočy swaim praciûnikam — pasułami zhody — skarystajuć z hetaj zhody, kab pryhatawacca da nowaj wajny. Ministr skazaû ad imieńnia usich ministraû, što Rasieja nia budzïć hawaryć ab zhodzie, pakul razam z siabrami swaimi nia zmožyć saûsiom niamieckaj siły — i hetym pakul ni pałožyć fundamentu da doûhaj i trywałaj zhody. Usia H. Duma zhadziłasia z ministram.

Pra wajnu.

Na našym froncie ciapier cicha, ale zatoja francuski front u hetym tydni nas paciešyû. Francuzy dobra pryšykawaûšysia udaryli na niemcaû kala Werdenu i za adzin dzień razbili 5 niamieckich dywizijaû i adapchnuli ich na niekolki wiorst, zaharnuûšy da niawoli kala 11.000 niemcaû i adabraûšy ad ich 80 harmat.

U Rumynii niemcaû zatrymać pakulšto niûdajecca i biednyja rumyny, katorym astałasia moža tolki trećcija čašć ich hasudarstwa; bjučysia z

niemcami i u Walachii i u Dabrudžy adchodziuć dalej.

Na mory niamieckija padwodnyja łodki topiuć karabli swaich praciûnikaû i karabli druhich hasudarstwaû, katoryja prywoziuć tawary da Anglii abo da Francii. Nima takoha tydnia kab adzin, dwa, abo i bolš karabloû nia pajšło na dno.

A. M.

Niemcy prosiuć zhody.

Cikawy byû dzień 29 listapada, cikawy niatolki dla niemcaû, ale i dla nas i dla całaha świetû. Niamiecki kancler (hłaûny ministar) 29 listapada prasiû pasłoû amerykanskaha, hišpanskaha i šwajcarskaha kab jany pieradali Rassiei, Anglii, Francii i Italii prośbu raspačać pierahawory ab zhodzi. Pasłali niemcy i da Papieža da Rymu prośbu, kab i jon pamahaû u hetaj sprawie, kab ûsiak staraûsia dawiaści da spakoju. U swajoj prośbia niemcy kažuć, jak natta heta wajna škodnaja dla ûsich i što treba jaje jaknajchutčej skončyć. Chwalucca niemcy, što ich wojska usiudy brała wierch nad praciûnikami; kažuć, što i dalej taksama chrabra buduć bicca jak i dahetul. Tak haworuć niemcy. Ale ci jany ščyra chočuć spakoju, ci chočuć tolki apraûdać siabie pierad całym świetam i zwalić winu za wajnu na swajho praciûnika — trudna skazać. Pa praûdzi skazaûšy, to ciapier niemcam ni natta dobra. Wojska ich z kažnym dniom umienšywaicca i nima čym jaho dapoûnić, bo užo i ludziej im brakuić. Nidastaječ im usiakich prypasaû, nawat brakuić chleba i kartofli, bo ni uradzili u hetym hadu. Widziučy usio heta, niemcy peûna i pryjšli da prakanańnia, što jany nia wytrywajuć daûžej, što treba wajnu skončyć, bo jana moža pawiarnucca na ich nikaryść. Ot jany i starajucca začać pierahawory ciapier, bo ciapier trymajuć u swaich rukach mnoha ziamli, katoruju zaharnuli ad Rassiei i jaje sajuźnikaû. Ciapier jany mahlib wystupić na pierahaworach jak pabiedziciali i mahlib jašče spadziwacca z hetaha miejkaj karyści dla siabie. Heta i jość hłaûnaja, jak zdajecca, pryčyna niamieckaha pačynu.

A. M.

6. XII. 1916 h.

Z Minščyny.

Sumna wielmi čas prachodzić pahladzieûšy na našych haspadyniak — jak jany ciapier nikatoryja haspadaruć, jak zwodziuć swaje dastatki na stroi i mody. Pazabywalisia jany na heta—što ich baćki, mužy i braty praliwajuć kroû swaju na wajnie, mo šmat chto žyćcio tam pałožyć, — a našy haspadyńki u domu dumajuć pra roskaš! Ci ni razumiejuć moža što ichnija baćki, mužy i braty u chałodnaj ziamli dy u mokraj čas prawodziuć, — nichajby zastawili jany sabranuju wialikim trudom kapiejku na dalejšy čas; woś kalib Boh pazwoliû wiarnucca haspadarom — to byłab kapiejka na palapšeńnia haspadarki. Ni pra stroi ciapier dumać i ni wiečaryny zawadzić u hety ciažki čas.

Pasłuchajcia majej rady matki, žonki i siastrycy — astaûcia hetu duratu da strojaû nipatrebnych, treba dbać kab čystaj była adzieža i bializna, a ubiracca lepi skromna.

Janka M.

Usiaho patrochu.

Narodnaja mudraść.

1.

Biražy siena ad Mikoły da Mikoły —
Niûbaïśsia tady zimy nikoli.

2.

Barbara načy urwała.

Žarty.

1.

Naličy sorak łysych
Dyk maroz uścišyš.

2.

Hora było waša
Szto pirapreŭšy była kaša,
Ciapierby izjeŭ i takoj —
Dy nima nijakoj.

Zahadka.

Pryšoŭ syn sa škoły i kažyć da baćki:

— Kali jość dwa dzisiatki dyk skolki heta budzïć ?

— 20.

— A kali napisać 10, a nižej — kryžyk i jašče 10, dyk skolki razam budzïć ?

Razhadki.

Da № 4: 1+3+9+27=40.

Rädaktar-wydawiec Adw. Budźka.

Dni i tydni / Miesiä-cy	Kastryčnik					Listapad					Śniežän					Studzïń				
Niadziela	2	9	16	23	30	—	6	13	20	27	—	4	11	18	25	1	8	15	22	29
Paniadziełak	3	10	17	24	31	—	7	14	21	28	—	5	12	19	26	2	9	16	23	30
Aŭtorak	4	11	18	25	—	1	8	15	22	29	—	6	13	20	27	3	10	17	24	31
Sïrada	5	12	19	26	—	2	9	16	23	30	—	7	14	21	28	4	11	18	25	—
Ćećwïr	6	13	20	27	—	3	10	17	24	—	1	8	15	22	29	5	12	19	26	—
Piatnica	7	14	21	28	—	4	11	18	25	—	2	9	16	23	30	6	13	20	27	—
Subota	8	15	22	29	—	5	12	19	26	—	3	10	17	24	31	7	14	21	28	—

„Русско-Французская Типографія“ Офицерская, 6.